

Petri Lilja

Keväämme, tuulemme

runoja

Petri Liljalta on aikaisemmin
ilmestynyt runokirja:

Rantojen luona, 2009

Keväämme, tuulemme

© Petri Liija

Ulkoasu: R. Penttinen

Kustantaja: Mediapinta, 2010

ISBN 978-952-235-181-4

Sisällys

Usvan lävitse	7
Lennämme aamulla.....	8
Lähellä ikuisuus	9
Hiljaista unelmaa	10
Keväämme, tuulemme	12
Kauniina luottamus.....	14
Arvoitus.....	15
Vieläkö	16
Minne menit	17
Aivan lähellä aamu.....	18
Lennä kauneus.....	20
Etsien	22
Yhteyttä	23
Lähdössä, tulossa	24
Tyven	25
Odota	26
Silloin siiville	27
Sano minulle kaipuuseen tarkoitus	28
Kaukaa, läheltä	33
Paluu	34
Tyhjällä pihalla.....	36
Lähdimme etsimään.....	37
Matka tuonne.....	38
Ajaton runo	40
Avoin ikkuna.....	41
Taivaanrantaan.....	42
Kaipuussa kauan	44
Viimeinen hiljaisuus, ajaton kesä	46
Ajaton aika, hiljainen ikuisuus	48
Emme luovuta	50
Sinä voit kuulla	52
Sataman valoissa odotus	54
Matkan välissä.....	56

Yhtä merta	57
Saaria merellä	58
Kaikkeuden hetki	60
Rauhassa, unessa leväten	62
Tunteen paikka	64
Ajattomana	65
Tarkoituksen luokse	68
Siellä kauneus	70
Lennämme kaikkeuteen	72
Aika lähteä	74
Kevään tyvenyys.....	76
Keväinen kuiskaus.....	77
Meidän on kevät.....	78

USVAN LÄVITSE

Näen sinut
usvan
lävitse
hahmona.

Istun
hiljaa
autiolla
rannalla
yksin.

Istun
sateessa
kun
rantaan
särkyvät
aallot,

ja me
tartumme
toisiamme
kädestä.

Usvan
lävitse
nousee
aamun
aurinko.

LENNÄMME AAMULLA

Me lennämme
täällä,
 tuolla,
merellä
tähtien
 takana,

aamun
sarastaessa
tyvenellä
 lahdella,

lennunradan
yhteydessä.

LÄHELLÄ IKUISUUS

Varjo
ikkunassa,
pilvisyys,
tuuli,

verhot
aukenevat.

Niin lähellä
ikuisuus,

tässä
viimeinen
hetki
ja
ensimmäinen,

me
heräämme.

HILJAISTA UNELMAA

Ilma on
hiljaa
 paikallaan,
odottaa,

myrskyä
 mylvivää,

ei
 sittenkään,

vaan
kauneuteen
 pysähtyvää,

aikaa,
 unelmaa.

Ilma on
hiljaa
leijuva
tuuleton,

saapuen
jotakin,

jos
sittenkin,

vaan
jokin
ollutkin,

rauhaa,
unelmaa.

KEVÄÄMME, TUULEMME

Tuntuu
 kuin
olisit
 lähellä,
vaikka olen
 väsynyt,

kauneus,
niin
 laaja
täällä
 aina,

meidän
keväämme,
 tunnethan

sen
 lämmön.

Jossakin
askeleet
hiljaista
rantaa,
vaikka olen
etäällä,

kauneus,
käy
lahdella
väre
pieni,

meidän
tuulemme,
tunnethan

sen
puhaltavan.

KAUNIINA LUOTTAMUS

Joskus aurinko
nousten
niin
kauniina,
että
tulee
ikävä
kun se
laskee,
ja siinä
ikävässäkin
kauneutta,

luottamus,
ymmärrys,
kiitosta.

ARVOITUS

Kaikki
jatkuu,

on vielä
toivoa,
lämpöä
meren
usvassa.

Arvoitus
selvenee,

muistat
ajan,
paikan,
ja,,,

VIELÄKÖ

Vieläkö
 tuolla
hämärän
 takana
pienessä
mökissä
 kynttilän
loisteessa
odotat,

vieläkö
 toivot,
vieläkö
 tunnet
ja
 löydät?

MINNE MENIT

Katsoit
karttaa
ja etsit
jotakin.

Minä
olisin
tahtonut
sanoa,
että
tiedän
missä.

Minne
menit,
vieläkö
etsit?

AIVAN LÄHELLÄ AAMU

Pian,
 pian,
sillä
 ikuisuus
löytynyt
 täällä.

Olet
huomannut
kaikkeuden
ja
 odottanut.

Pian,
 pian,
nyt
lämmittää
 aamu.

Valonsäteet
luovat
 loistetta,
 toivoa.